

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן.

עורך פסגה, כיתוב: ישעיהו לביא

הכתב הראשי: עמנואל פרת

חברי המערכת:

דוב איתן, משה בראשיה, יחיאל בשן, יחזקאל נבאי, נצה נבי, ילי גלילי, רותי ורד, אוסקר טאובר, עמוס קינן, סילבי קשת

מנהל מעבדה: דוד פחייג

מנהל המנהלה: שלמה הררי

השבועון המצוייר לאינפורמציה

חובב לניסוח, 8 תל-אביב (ליד מישורת, אה"ל 196 ת.ד. 186, פל 28785) פועל המכתבים: עולמית פריי: העולם הזה בע"מ רפוס ישראל בע"מ, א"א

השער

שוער יעקב חזרונוב (רדה פרורטניה)

21/6/52

מכתבים

מהפכה שלא הפתיעה

מעניין איד שאפילו שבוע המהפכות ברחובות המרחב (העולם הזה 854) לא הצליח להפוך את דעתכם על כל המהפכים ההפכפכים הללו. דוד בלומסקי, תל-אביב

נו... מה דעתכם על נסיונו של נמאל עבדי אלנאסר למלך את נביז? המהפכה קטנה — לא? דוד בן-צמר, ירושלים

לא. בפברואר 1953 (העולם הזה 797) נכתב במדור דמויות במרחב: "מאז, צעד עבד אלנאסר צעד גדול באורות הבמה ה"פוליטית. לאחר פירוק כל המפלגות המצריות, מונה למזכיר תנועת השיחרור הלאומית המיועדת לתפוס את מקומן. מסעו לפירסומת אישית גבר, יגבר עוד — עד אשר ישיג את המעמד הציבורי הדרוש לו להיות מועמד רציני לרשת את מקומו של נביז, אם יבוא הצורך".

אני אוהב את העולם הזה. אולם ברנע שהגיעו הידיעות הראשונות על המאורעות במצרה התיכון הכיתו בכליון עיניים לעולם הזה, כי אני יודע שלפחות בשמח זה אין לעולם הזה תהליך בארץ. לא התאכזבתי... מרשו לי לברך אתכם על התיבת עבודה שיש לה רק הנדרה אחת: "מושלמת". בפעם הראשונה הבנתי מה באמת קרה, כיצד ומדוע.

אלחנן פירסט, תל-אביב

המאמר של סלאח סאלם, שר התעמולה המצרי, הוא יצירה נדירה. הייתי רוצה לראות את השך או המנהיג בישראל היווע לדבר בפשטות כזו ובחברות כנה אל העם.

אברהם שלום, רמת-גן

עולם לא-מגור

פנטסיה ההתחששות של עמנואל פרת מוכיחה לי ספורידימיון מוחיים. כי בתוככי מאה-שערים (העולם הזה 853) אפשר גם לאיש השומר הי צעיר לטייל אף כשכפיה מיקרוסקופית אינה נמצאת בכיסו. יכול הוא לשוטט בסבימטאות ה"ניטור" כמו בקיבוץ עין-החרוד ומותר לציון כי בתוככי מאה-שערים נרים אנשים רבים נלוויי ראש, בעלי אותו אוני-היווני כמו בתכבס ה"ראשי. וגם ידועה העובדה כי עורך העולם הזה יוצר המערכת כבר התחלכו חוששים בתוככי מאה-שערים, בתוך המון סוער של אנשים חרדים ומפנינים נגד ניום הבנות — ואף אחד לא ננע בהם לרעה, על אף שהיה ידוע להם כי היום האיש העולם הזה.

אנשי המרכז של כתבה זו הוא הצילומים המוקדמים במאה-שערים והתיאור המפשי סביבה. הכתב מלה מציגה עתונאים מדרגה ראשונה המתארת את חידתיו הנועות — הראשונה כי היסטוריה, של עתונאי חופשי ומתקם — י"מ קמחה במאה-שערים. פרת מנחה כזה כאילו היה עתונאי נוצרי שהתחפש ועלה לרנ"ל למכה, או עתונאי מערבי שהצליח להסתכן אל תוך תוכו המגמלי. על נדר כישוב, בכל תלבושת ש"היא יכול להכנס למקוה זו מבלי שאיש יעצור בעדו — כמובן, כשהלום המי כניסה.

ואשר לשירי המתרחצים במקוה, יכול אני רק לאחל שיוספו לכס מניוים חרשים לשבועותכם כשספר האנשים אשר שרו כבר במקוה מאה-שערים מיום הקמתה. לא שירי-עצב, בעלי אוני דתי (אמסור) לפי דין תורה לאיש דתי לשיר או למלל מפילה כלשהו בעת היותו ערום או נלווי-ראש) ולא שירי מנהיג-חיה אלא שירים נררי עם מנוח...

תמונתו של הילד באותה רפורטזיה עוררה בי פסקות לאמיתות הרויח. האבסורדיות שבפירושו תמונה זו, שכאילו ילד זה (לא יותר מכן המש) יודע כבר את התנ"ך על בוריו, עוברת כבר כל גבול. מסופקני באם ישנם אנשים רבים יוצאי מאה-שערים היוודעים את התנ"ך באופן מצטיין. אגב — הנני מברך את הילד. הוא מצטיין דווקא בששנה ולא בתנ"ך.

ואילו הסבר לתמונה המתארת כביכול את העוני שבניטו אינו נכון בהחלט. האיש המהטט בפחי האשפה אינו אלא איש מסתורי אדום, הממחש ומרים מעל הארץ, "שמות" (קרעי ניר של ספרי קודש) ואף אוסף שרירי עתונים כערים ונוגזם, כמקנה שהאותיות התכרות הינן קודש ואסור להתנללה בהרכות.

אמנם ישנם צללים רבים במהרהש במאה-שערים, בשטח הדתי והכללי, אולם תמונת ה"מעילות, הציונות, הנוות, הפשע והגניבות טרם השיגה אותה, והיא עדיין חבויה מכל זה.

דוד גליקמן, ירושלים

אין שכונה זו זוכה לעתונות טובה בדרך כלל. כך שיחסית היתה התכבה בסדר. אולם אני הושב שטובה תופעה זו של מאה-שערים מרבות אחרות בעירי בארץ...

נרגל שראצר, תל-אביב

לדעתני, צריך הצלם שלכם לקבל פרס עבוד תמונות כאלו...

משה מימון, תל-אביב

ברנע הייחם צריכים כדי לתאר את החיים

אנשי זופת

בה בשעה שערפילי הקארייריזם, האנוכיות והאדישות מכסים את הארץ, עוד מאירים במקומות רבים האורות הבהירים של ההתמסרות, ההתנדבות והשרות לכלל. קבוצות ויחידים מואסים ברוח הזמן, משמ" שים בתייהם הפרטיים דוגמה ומופת לאחרים.

נאמן למטרותו החינוכית, רוצה העולם הזה להציג דוגמאות אישיות אלה במלוא יופין לעיני הקהל הרחב. לצורך זה דרוש לו שיתוף הפעולה של קוראיו, למען יצביעו על הגברים והנשים הראויים לכך, ידריכו את חוליות המערכת בחיפושיהן.

המערכת פונה כזה אל כל קוראיה לשלוח לה המלצות לסידרה זו, עם ציון השם והכתובת המלאים של איש-המופת המיועד, בתוספת תיאור קצר של מעשיו

סידרה זו תשמש מבוא לקראת מיבצע "העולם הזה" לבחירת

צבר 1954 צברית 1954

הצעיר והצעירה הזכאים הודות לאורח חייהם ושאפותיהם לשמש נציגים לנוער העברי כולו.

במאה-שערים, לפרס דווקא תמונות כאלו? מנחם הפנר, ירושלים

נוער הזהב

קראתי בעיני את המאמר על החברות המאור ניות (העולם הזה 852) ושם ישנה פיסטה האר מרת שנועה זו אינו מעניין בסוליסטיקה. רק פיסקה זו דיה כדי לצאת כחברות נגד אותה חברה סאלונית. כי מי ינהל את המדינה אחרי שהרוד הוקו ילי?

ואשר לתנועת הנוער, בלי הבל של השתייכות מפלגתית, היו מחכות הן את חכריון לאהבת המולדת, מעסיקות אותם ונותנות להם להוציא את עורף מרגם... מי הם השועשים הצעירים? אלה הם ילדים עובדים שלא היה מי שיכונן את מרגם ואת מחשבתם למעשים קונסטרוקטיביים. זהו נוער ההולך בטל וחושב על השנת כסף בצורה הקלה ומנצל את כספו לעשיית חיים: הליכה לקולנוע (סרטים) לקוללים בדרך כלל) ע"י שון נקנית ממכתבי. ממונעך היה יוצאים הפקידים המושחמם של ראצנו.

ואשר פגע לקיבוץ וראו עבדי-קורים מהו איד ההורה מסתחררת מעל במעלה, מקפון ועד גדול. או תדעו מי יוצר היה עברי... בעת מיכה, מה תהיה תוכנתו של אותו נוער? יודע אני כי נערים אלה היו קורעים אותו לנורים על שאני מפקפק בנאמנותם אבל נומה לי שהצדק אחי. כי עדיין לא הוכיחו את עצמם.

יוסף קלוה, קרוב גת

...איפשרתם לקורא להכיר נוער הסרסבלית זה. איתן שקנאי, חיפה

...חזרתי מפעולה יבמדרוך בחוזה-תנועה) ונתן קלתי "בהם", לעיני חניכי פתחו בצורה כללית, כשליים עומרות הבנות שלהם, אשר לא רק ש" אינו ניתנות לפירסום בעתון, אלא שלא הייתי מאמין שכחורים מסוללים לנבל את פיהם בצורה נבנית כל כך. וזה לעיני חברותיהם ולעיני חניכי הצעירים.

א. ק., תל-אביב

...אגב — אצבעתיו של האקורדיוניסט היו עמקוּת באקורדיון ולא כפרישה על פסנתר. כי כתוב:

פיה הופך לירה למיליון (ויותר) העולם הזה אקורדיון לספנתר.

צפרורה דוריתן, תל-אביב

פיה כל בלונדית הופך לשחרחרות, עורך הלחוב — כל מיתר לתזמורת.

מכתב לאזהרים

את יחזקאל שששש (העולם הזה 852) יש לו פרונקציה כזו בשמים — מדוע היה זקוף ל" העולם הזה?

ירוחם אלחנני, טבריה

נגשר להעולם הבא

העולם הזה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

פזמוני התקופה

כדי להתאים את הפזמונים המתהלכים ברחוב לרוח התקופה ולתת להם את מלוא ההשפעה החינוכית, החליט העולם

הבא לערוך תחרות בין מיטב המשוררים הצעירים (עד גיל 70, ועד בכלל). והנה הפזמונים שזכו בתחרות:

פרס ראשון: זה הסוד שלי —

זה הסוד שלי, כל הסוד שלי, יש לי משחו כזה.

כבר יהיה לי סכום יפה, אגיד: קיבלתי ירושה ובנתי וילח.

ומכונת לי הדשה — מוכרות אובילה.

זה הסוד שלי כל הסוד שלי, יש לי משחו כזה.

מחר מבקרה-מדינה כבר יגיע בדרבה אז עליה.

פרס שני: פנקסה רוזה

יש לי פנקס אדום, אדום כמו גם פנקס כל חלום. חלום שיכון נוהג למחרת היום.

יש לי פנקסה רוזה

לדני דן יש פנקס אחר, נתן לו טכס פרזניירר.

פנות אדום אך כחול יותר, לי יש פנקסה רוזה.

פרס שלישי: אל תקח הכז

אל תקח הכל לזכים קצת משאיר נא גם לנים, ולא למס הנכסמה) אף מקח הכל בכלל עוד משאיר קצת קאפיטל, מכל נתח פח פרופטל.